

Değerler Harcanmamalı

— sahara · 13 Şubat 2020

Adı Hüseyin Canerik. O, bir öğretmendi... Adını belli ki, doğruluk, adalet ve hakkın gerçekleşmesi adına bir orduya karşı duran din ulularından Hz. Hüseyin'e öykünen büyükleri koymuş. Hüseyin, büyüsün, doğduğu toprakların yaşam zorluklarını mücadeleci gücüyle aşsın istenmiş. Tıpkı Hz. Hüseyin gibi. Soyadı ise hoş bir meyve adı, Canerik. Erik erken olgunlaşan, hoş bir meyve; ağızlarında serinlik verir. Hoşgörüyü, sevecenliği anımsatır Canerik ismi.

Hüseyin Canerik, uygarlık nimetlerinden yoksun uzak bir yurt köşesinde yaşama merhaba demiş. Doğunun en yüksek kışların uzun yaşandığı Tunceli'mizin uzak bir köyünde doğmuş. Öğrenimini olanakların en kısıtlı okullarda sürdürmüştü. Olanaksızlıkların üzerine üzerine gitmiş. Hiçbir şey engelleyememiş okuma, öğrenme kararlılığını. Okulları, süresi içinde bitirerek eğitim ordusunun meçhul askerlerinin arasına katılmış. En uzak köylerinde güle oynaya çalışmış.

Okuma, okutma, öğrenme, öğretme, aydınlanma, aydınlatma isteğini ruhunda sönmeyen bir meşale olarak sürekli harlanmış. Çalıştığı okullarda kalıcı izler bırakmış. Sürekli kendini yenilemiş. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde ışık olmuş çalıştığı köylerde. Nihayet Kocaeli'ne atanmış.

Fakir Baykurt'un öğretmenlere sözlerini cümle cümle anımsamadığım şöyle bir eleştiri var. "Öğretmenler kavak ağaçlarının gölgesinde oturup tavla oynuyorlar. Birbirlerini altı kapıya kıştırmanın telaşı içindeler..."

Hüseyin öğretmen, Baykurt'un eleştirdiği öğretmen grubundan olmadı. Görevini her zaman övgüye değer biçimde yaptı. Sürekli okudu. Bilgi ve deneyimlerini çeşitli sempozyumlarda da paylaştı. Ders kitapları, eğitim yöntemi ve denetimi, çocuk yayınları konularından onlarca makale yazdı. Küreselleşmenin Eğitim Programı adlı bir eseri yayımlandı...

Öğretmenimiz öğretmen, müdür yardımcısı derken müdürlük için gerekli aşamalardan geçerek okul müdürü oldu. Müdürlük yaşamı 8 yıl sürdü. Gerek öğrenim gördüğü okullardan kazandığı bilgi birikimi ve gerek çalıştığı okullarda edindiği deneyimler ışığında özlenen bir okul müdürü olarak çalışmalarına devam etti.

O, artık mesleğinde zirveye çıkmış bir yönetici ülke sorunlarına bigâne kalmayan bir aydın olma niteliklerine haiz olmuştu. Aydın olmanın haksızlıkları görme ve tarafsız bir gözle halkına anlatma gibi bir işlevi vardır.

Kişisel çıkar, gelecek kaygısı düşünmeden doğruluğuna inandığı olayları irdelemek, varsa yanlış

giden bir şeyler onlara çözüm bulmak aydın yurttaş olmanın gereğidir. Hele kendini kanıtlamış değerlerin toplum adına söz söyleme sorumluluğu vardır. Olmalıdır.

Çalışılan alanlarda görevi hakkıyla yapmak gerek. Liderlik yapıp içinde büyüdüğü halkın yaşamlarını iyiden, doğrudan yana etkilemek önemi... Böylelikle kendisini yetiştiren halka, doğup büyünen topraklara minnet duyguları ödenir. İdealist duygularla Hüseyin müdürümüz, üretmen bir müdür, özellikle eğitim-öğretim konularında özgün fikirleri dinlenen bir değer olarak çalışmalarına devam ediyordu.

Kocaeli Barış Gazetesi'nde (26 Şubat 2018) şöyle bir haber çıktı. Derince Turgutreis İlkokulu Müdürü Hüseyin Canerik Suriyeli öğrencisi olan öğretmenlere Antalya'da zorunlu hizmet içi eğitim uygulamasıyla ilgili yazı yazdı. Yazıda programın 5 yıldızlı otellerde uygulandığını, Avrupa destekli proje uygulanırken aşırıya kaçan bir ölçüde para harcandığını anlatıyor Hüseyin müdür...

Canerik, Antalya'daki programa harcana para ile Suriyeli çocuklar için faydalı işler yapılacağını söyledi açığa alındı.

Açığa alınma süreci kısa sürede sonuçlanır. Hüseyin Bey daha sonra Kocaeli'nin uzak bir köyüne öğretmen olarak atanır.

Yaşanan bu olayı Derince'de bir esnaf arkadaşın tesadüfen anlatmasıyla duydum. Şöyle anlatıyordu esnaf arkadaş:

"Hüseyin Bey, hemşerim olur. Zaman zaman bana uğrar zamanın elverdiğince sohbet ederdik. O'nu sevmeyen yoktu. Küçükle küçük, büyükle büyük olurdu. Müdürlükten azledildiğine çok üzülüyordu. 'Yanlış bir şey yaptığıma inanmıyorum. Yapılan işteki israf ve savurganlığı duyurmak istedim. Olayı açıklığıyla anlatırsam yanlış düzeltmeye katkı sağlayacağımı ümit ediyordum.'

'İtibarsızlaştırmadır bana yapılanlar...' diyordu. ' Öğretmen arkadaşların ilgisizliği, sokakta beni görünce yollarını değiştirmeleri yaraladı beni...'

Yaşadığı olaylar tüm çalışma azmini yerle bir etmiş öğretmenimizin. Çalışma isteği kalmamış. Yıllarca severek yaptığı meslekte başarı sırası, insanlara ve de çocuklara duyduğu katıksız sevgi ve mesleğine olan saygısıymış. Yaşadığı talihsiz olay sonucu kalbindeki sevgi pınarları kurumuş.

Sevgi olmayınca başarı olmaz. Zoraki görev yapıp öğrencilerin zamanlarını hakkım yok diyen Hüseyin Canerik öğretmenimiz 28 yıl anlının akıyla sürdüğü öğretmenlik görevinden istifa eder.

Bu yaşamdan ne umdum, ne buldum? Sorusuna vereceği iç açıcı bir yanıt verme şansı tanımamıştı

yaşadıkları. Topluma hizmet etmede deneyim, bilgi ve birikim kazandığı 50'li yaşlarında sistem kendini dışarı atmıştı. Ne diyebilirim! Değerler kolayca harcanmamalı.